

Ya Büyükerşen aday gösterilseydi...

01.07.2018

Muharrem İnce'nin ikinci tura kalması için CHP'liler kadar AKP'li Cumhurbaşkanı da uğraş verdi. Sayın Erdoğan, İnce'nin güçlenmesinin kendi işine yarayacağını çok iyi bildiğinden mitinglerinde sadece onu hedef aldı. Neredeyse tamamı yandaş hale gelmiş olan medya da, Cumhurbaşkanı'ndan aldığı "hücum" emri ile İnce'nin üzerine gitti.

Çünkü, Muharrem İnce öne çıkar da, tüm CHP onun çevresinde yoğunlaşırsa, kendisinin seçimi kazanabileceğini düşündü.

Görünürde çelişkili gibi görünse de, Muharrem İnce'nin yükselişi ve çevresinde –daha çok CHP seçmeninden oluşan– büyük kitleleri toplaması, sadece Tayyip Bey'in gidişini bekleyenleri değil, Tayyip Bey'i de mutlu ediyordu.

Peki nasıl oldu da, Türkiye'nin geleceği için son kurtuluş olarak görülen bu seçimi, MHP'nin desteği ile yine Cumhurbaşkanı Erdoğan kazandı?

Bunu anlayabilmek için, seçim propagandaları sürecinde Erdoğan ve ekibinin oynadığı siyaset mühendisliği oyununun iyi okunması gerekir.

SIYASET MÜHENDİSLİĞİ

Cumhurbaşkanı Erdoğan seçim sürecinde, sadece kendi kalesini sağlamlaştırmakla kalmadı, muhalefete de yön verdi. Hele de, ana muhalefetin adayı olarak, Kılıçdaroğlu tarafından mağdur edilmiş, keskin söylem ve eylem adamı Muharrem İnce karşısına çıkarılınca, tüm seçim stratejisini onun üzerinden kurdu.

Böyle bir CHP'linin, büyük bir heyecan yaratarak bütün CHP oylarını kendinde toplayabileceği, ancak bu toparlanmanın Sayın İnce'yi sadece ikinci tura taşıyabileceği öngörüsünden yola çıkarak strateji geliştirdi.

Sadece Muharrem İnce'yi hedef alarak, karşısındaki muhalefete adeta bir buluşma adresi belirlemiş oldu.

Burada asıl amacı, Muharrem İnce'yi, Meral Akşener'in üzerine çıkarmaktı.

Çünkü Meral Akşener, başta kadınlar olmak üzere her kesimi kucaklayabilen niteliğiyle Recep Tayyip Erdoğan'a kök söktürebilecek bir heyecan ve albeni ile yola çıkmıştı. Toplantıları sabote edilmesine, tehdit ve saldırıya uğramasına, parasal sıkıntılara ve yandaş medyanın bütün kirli oyunlarına rağmen, cesur bir kadın direnişi ile Tayyip Erdoğan'ı ürkütmeye başlamıştı.

MUHARREM İNCE'DEN NASIL YARARLANDI

Muharrem İnce, iki nedenle Recep Tayyip Erdoğan tarafından rakip olarak seçildi;

İlki; Kılıçdaroğlu tarafından CHP genel başkanlığı önlenen mağdur bir CHP'li olarak, tüm CHP oylarını toplayabilir ve Meral Akşener'e kaymaya başlayan büyük CHP kitlelerini geri getirebilirdi.

İkincisi, belki daha da önemliydi;

Muharrem İnce keskin bir CHP'li olduğundan, muhafazakar ve ülkücü kesimlere "öcü" gibi gösterilmesi kolaydı. İkinci tura

çıkabilecek tek kişinin Sayın İnce olacağı algısının yaratılması sonucu, Meral Akşener'e gitmesi kaçınılmaz olan bu büyük oy kitlesi yeni bir adres arayacak ve Tayyip Erdoğan ile Muharrem İnce arasına sıkışacaktı.

Öyle de oldu ama Tayyip Bey'in bu oyları kendine çekmesi zor olmadı. Çünkü hem mitinglerdeki söylemler ve hem de medyadaki acımasız/yalancı kalemlerle, Muharrem İnce'ye akıl almaz suçlamalarda bulunuldu. Bu karalamalar, her dönemde hoyratça yapılan CHP düşmanlığından başka bir şey değildi.

CHP'nin camileri ahır, hatta genelev yaptığıının yazılıp söylenmesi, önyargılarıyla hareket eden muhafazakar kesim üzerinde etkili oldu. Ayrıca, 1980 öncesinin MHP-CHP ilişkileri bile yeniden karıştırılarak CHP düşmanlığı körüklendi.

Sonuçta, Meral Akşener'e gitmesi beklenen büyük bir oy kitlesi, belleklerdeki saplantıları çok iyi kullanan Tayyip Bey'in hesabına yazıldı.

MHP ÜZERİNE...

MHP'li/ülkücü kanadın seçmen davranışı üzerine, tanıdığım ülkücü bir doktor, seçimlerden önce bana ilginç şeyler söylemişti...

"Siz MHP oylarının Akşener'e gideceğini sanıyorsanız, aldanıyorsunuz," demişti. "İYİ Parti kurucularından çoğunun eski MHP'li ve ülkücü olması, ülkücülerin bu partiye yönelmesini sağlamaz. Bizim kültürde 'biat' vardır ve bizden ayrılan kim olursa olsun devamıza ihanet etmiş sayılır. Üstelik böylesi tehditler, partimize daha çok sahip çıkmamızı bile sağlayacaktır. Göreceksin, bizden oy alamayacaklardır!"

Bu iddianın, biraz abartılı da olsa ciddi olduğu anlaşıldı. Ancak yine de akıllarda şu soru kaldı;

Sayın Akşener ikinci tura kalabilecek iddiayı yakalamış olsaydı, -bir başka söyleyişle Tayyip Erdoğan, kendine rakip olarak Muharrem İnce'yi seçmeseydi- MHP/ülkücü kanattaki biat kültürü, acaba bugünkü sonucu verir miydi?

Herhalde durum farklı olurdu.

Eğer Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın siyaset mühendisliği olmasaydı, bugün kendisine gitmiş olan oylar büyük olasılıkla Meral Akşener'e gidecek ve MHP de, büyük bir oy yüzdesini İYİ Parti'ye kaptırılmış olacaktı.

İYİ PARTİ VE MERAL AKŞENER

İYİ Parti'nin yüzde on oy almış olması başlangıçta herkeste bir düş kırıklığı yaratmış olsa da, 8 aylık bir partinin, olağanüstü engellenme, dışlanma ve tehdit koşullarına ve büyük parasal sıkıntılara karşın bu oyu almış olması küçümsenmemesi gereken bir başarıdır.

Buradaki asıl yorum, Sayın Akşener'in, partisinin altında oy alması üzerinde yapılmaktadır. Yandaş medya (İYİ Parti'de kariyer beklentisi olanların da kurcalaması ile), alınan oy nedeniyle Meral Akşener'i tartışmaya başlamış görünüyor.

Olağan dışı koşullarda geçen bir seçimin ardından, Sayın Akşener'i yarış dışı bırakmak için Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın yaptıkları ortadayken, İYİ Parti'nin kurucusunu tartışmak en azından haksızlıktır.

Kaldı ki, Sayın Kılıçdaroğlu, Muharrem İnce'yi değil de, halkın her kesimini kucaklayabilen, ılımlı ve herkesin saygısını kazanmış -yine CHP'li- bir aday gösterseydi, herhalde durum çok farklı olabilirdi.

Hem Türkiye için, hem CHP için ve hem de Sayın Akşener için çok ama çok farklı bir senaryo ortaya çıkabilirdi.

KEŞKE...

Gelin, yaşadığımız seçim sürecinin başına gidelim ve farklı bir senaryoyu paylaşalım;

Diyelim CHP'nin Cumhurbaşkanı adayı olarak Prof. Dr. Yılmaz Büyükerşen gösterilmiş olsun. Bakalım olaylar nasıl seyredebilirdi;

a- Sayın Büyükerşen'in aday olması sadece CHP'lileri değil, liberalleri, keskin olmayan AKP'liler ile dinci olmayan dindar müslümanlar dahil herkesi sevindirirdi.

b- Büyükerşen, CHP'de Kılıçdaroğlu yönetimine kızarak oylarını başka partiye verecek olanlarla, oy kullanma niyetinde olmayanların oylarını toplayabilirdi.

c- Sayın Erdoğan, Yılmaz Hoca'yı CHP'li bir "öcü" olarak gösteremeyeceği için, Akşener'den kaçtığı gibi Büyükerşen'in karşısında da zorlanacaktı.

d- Cumhurbaşkanlığı seçiminin birinci turundaki yarışta, hem Büyükerşen ve hem de Akşener iddialarını sürdürecekleri için, Akşener'e verilecek milliyetçi/ülkücü ve muhafazakar oylar Erdoğan'a gitmeyecek ve Erdoğan daha ilk turda yüzde kırkın altında kalabilecekti.

e- Bu durumda ikinci tura ister Büyükerşen, isterse Akşener kalsın, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın karşısında seçimi kazanabileceklerdi.

f- Yani, Büyükerşen'in aday olması durumunda Türkiye'nin yazgısı değişebilecekti.

Yılmaz Büyükerşen için "yaşlı" diyenlere bir çift sözümüz var;

O aday olsaydı, elbette meydanlarda bağırarak keskin söylemlerde bulunmayacak, saygın duruşuyla, insanlara güven ve umut veren konuşmalar yapacaktı.

Yeri geldiğinde konuşan, ürettikleri ile tüm ülkeye örnek olan ve toplumun her kesimini kucaklayabilen deneyimli bir yönetici, eğitimci, bilim ve devlet adamı olarak Yılmaz Hoca'ya, bir kez daha haksızlık yapılmıştır.

SEÇİMLER, FETÖ VE AKP ÜZERİNE BİR NOT!

FETÖ olayından sonra milyonlara ulaşan insanın canı yandı. İlk günler, ordu içinde bulunan FETÖ'cülerin ayıklanmasını fırsat bilen AKP yönetimi, FETÖ'cülükle ilgisi olmayan bazı Kemalist subayları, astsubayları, polisleri, öğretmenleri ve devlet memurunu ya işinden attı ya da hapislerde süründürdü.

FETÖ'cü olsun olmasın, bu olayda canı yananların büyük bir oy potansiyeli olduğunu bilenler, bu oyların Tayyip Erdoğan'a gitmeyeceği düşüncesindeydiler.

Sanıyorum öyle olmadı.

Seçimden sonra, ordudan atılmakla kalmayıp FETÖ'cülükten hapiste de yatan bir subayla konuşurken küçük dilimi yutuyordum. Bana şöyle dedi;

"Ben oyumu Tayyip Erdoğan'a verdim! Tamam, bana büyük haksızlık yaparak tam iki yıl içeride tuttu ama beni bu işlere FETÖ'cüler bulaştırdı ve FETÖ ile en iyi mücadeleyi de Tayyip Bey veriyor!"

Bu eski subay belki FETÖ'cü idi, belki de değildi. Belki de çok korktuğu için, başına başka bir şey gelmesinden korkarak böyle konuşmuştu.

Ama söylediklerinden yola çıkarsak, bu kişinin patolojik bir psikoloji içinde bulunduğu belli değil mi?

Bu durum, kendisine eziyet edene bağlanma anlamına gelen Stokholm Sendromu'ndan başka ne olabilir ki?

Suat Çağlayan

Odatv.com

Prof. Dr. Suat Çağlayan

Diğer Yazıları

Aradan binlerce yıl geçti değişmedi... Zeus'un tecavüzü gibi

09.02.2022

Sır cinayet dosyalarında yeni ayrıntı... Kutsal topraklarda bile saldırdılar

04.12.2021

Hekim borsası... Ver parayı al doktoru

16.11.2021

Tıbbiyeli Hikmet'in hikayesini bilir misiniz

03.09.2021

Hangi tıp fakültesi bu kitabı önerebilir ki

26.08.2021

Babasının hobisi bakın nelere mal olmuştu

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşığı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

